

er skubbet ud af erhvervet, og som aldrig kommer tilbage igen. Det er hæderlige mennesker, som man glemmer i denne debat, og som regeringen mere eller mindre er ligeglad med. Her tænker jeg også på den ambi, som det var meningen at ikke blot fiskerne, men også andre erhvervsgrupper skulle have tilbage, men dér skal de næsten enkeltvis køre retssager for at få deres retmæssige tilgodehavender tilbage fra staten.

Formanden:

Så er det hr. Jan Køpke Christensen, og så er det det sidste svar fra hr. Torben Lund, inden vi går over til hr. Anders Fogh Rasmussen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Hr. Torben Lund sagde, at det var dybt pinligt med Fremskridtspartiets dagsorden her i dag omkring hjemsendelse af kosovoalbangerne. Jeg synes, at det er dybt, dybt uansvarligt og tragisk, at Socialdemokratiet åbenbart ikke har forstået noget som helst af, hvad der forgår på udlændingeområdet. Det er ligeledes dybt, dybt tragisk, at det skulle være nødvendigt at stille dette her forslag til vedtagelse, og Socialdemokratiet skulle hellere koncentrere sig om, at det netop ikke skulle have været nødvendigt, at Fremskridtspartiet her i dag fremkommer med dette forslag.

Efterhånden er det min opfattelse, at regeringen er fuldstændig immun over for andre synspunkter især på udlændingeområdet. Den har kun respekt for én ting, og det er vælgertal og mandater – og de vil begge ganske givet rasle ned ved det næste folketingsvalg.

Danmark har spildt fem år – fem år! – på den statsminister og den regering, vi nu har. Denne regering har hverken haft viljen eller evnen til at rette op på noget som helst, og derfor er det efter Fremskridtspartiets mening således, at vi ikke skal trække pinen længere ud, men at statsministeren her bør meddele, at vi får det valg, der er så hårdt tiltrængt.

Formanden:

Da hr. Ole Donners navn blev taget forfængeligt af hr. Torben Lund, får hr. Ole Donner helt ekstraordinært ordet en gang til. Men hvis hr. Torben Lund gør det én gang til, så må hr. Ole Donner nøjes med denne bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Således provokeret skal jeg tillade mig at tage ordet og sige til hr. Torben Lund, at når jeg ikke har deltaget i debatten, så er det, fordi jeg er hundrede procent enig med mine partifæller i den kritik, der har været fremført.

Jeg gør altså det modsatte af hr. Torben Lund: jeg besvarer spørgsmål kort og præcist og siger, hvorfor jeg ikke har taget ordet, og jeg vil så opfordre hr. Torben Lund til også at besvare de spørgsmål, der bliver stillet.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jå, men jeg vil takke hr. Ole Donner, og jeg skal love hele Folketinget, at jeg aldrig mere på den måde vil provokere flere til at tage korte bemærkninger; der er sådan set nok at tage fat på i forvejen.

Så vil jeg sige til hr. Jan Køpke Christensen, at jeg fastholder det, jeg har sagt om det forslag til vedtagelse, Fremskridtspartiet har fremlagt. Tænk, jeg synes, det er lidt fattigt.

Hvad er det, der diskuteres ved en åbningsdebat her i Folketinget, som mange borgere lytter til, virkelig mange borgere lytter med for at høre, hvad det er for nogle spørgsmål, der optager Folketinget. Hvad er det, Folketinget vil gøre omkring deres hverdag, det liv, man har her i samfundet, hvis man bliver syg, hvis man er ældre, hvis man har brug for hjælp, hvis man er en børnefamilie, der har brug for børnepasning, skal bruge skolen osv.?

Og så er det eneste, Fremskridtspartiet kan svinge sig op til, et forslag til vedtagelse om nogle tidligere kosovoborgere, et spørgsmål om opholdstilladelse, som man skal tage stilling til senere på ugen. Ærlig talt, jeg synes, det er et sølle budskab fra et parti til den danske befolkning. Det var såmænd derfor, jeg sagde det om forslaget til vedtagelse.

Og så vil jeg sige til hr. Højland, at jeg vil fastholde alle de bemærkninger, jeg har gjort om landbrugets ansvar i forhold til miljøet. Jeg mener virkelig, at nu går den ikke længere.

Det er lykkedes landbrugslobbyens høje i for mange år at besnakke Folketinget til, at så skulle man aftale det ene, og så skulle man have tid til det andet. Jeg tror, det er nødvendigt at sige, at nu går den ikke længere. Nu må der skrives ind over for den forurening, der sker af de indre farvande, og over for den risiko, vi står over for i forhold til vores drikkevand, risikoen